

บทความวิจัย

ทัศนะนักวิชาการอิสลามต่อการสืบวงศ์ตระกูลของบุตรจากบิดา ผู้มีมืองคชาตหรือลูกอันทะฆาตด้วย

อับดุลรอยะ บินเซ็ง*, อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต**, มะรอนิง สาแลมิง***

*นิติศตปริญาเอก(สาขาอิสลามศึกษา) ทุนโครงการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสำหรับอุดมศึกษา ปี 2555, อาจารย์ประจำ
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

**ดร.(การศึกษาอิสลาม พัฒนาหลักสูตร) รองศาสตราจารย์, อาจารย์สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

***ดร.(กฎหมายอิสลาม) อาจารย์สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนะของนักวิชาการอิสลามต่อการจัดการความขัดแย้งการสืบวงศ์
ตระกูลของทารกในสมรส จากบิดาผู้มีมืองคชาตหรือขาดบางส่วนหรือลูกอันทะฆาตด้วย โดยการศึกษาและ
รวบรวมทัศนะของนักวิชาการอิสลามทั้งสี่สำนักจากหนังสือตำราฟิกฮ์ของแต่ละสำนัก ในลักษณะข้อมูลเชิงคุณภาพ
ด้วยนำมาทำการวิเคราะห์เป็นข้อสรุป ผลการวิจัยพบว่า นักวิชาการอิสลามได้แยกประเด็นนี้ออกเป็น 3 ประเด็น คือ
หนึ่ง ลูกอันทะฆาต มีความเห็นต่างกันเป็น 3 ทัศนะ คือ 1) ทารกมีสถานะเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย 2) สามิต้อง
ทำการสาบานปฏิเสธไม่รับรองบุตร และ3) ต้องปรึกษาขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ สอง กรณีองคชาตขาดทั้งหมด
หรือขาดบางส่วน ได้มีทัศนะต่างกันออกเป็น 3 ทัศนะ คือ 1) ให้พิจารณาจากการหลั่งของน้ำอสุจิขณะทำการผสม
กับอวัยวะเพศของภริยา กล่าวคือเมื่อมีการหลั่งน้ำอสุจิให้ถือว่าเป็นบุตรของตน หากไม่มีการหลั่ง ไม่ถือว่าเป็น
บุตรของตน 2) ให้สามิต่างทำการสาบานตนปฏิเสธรับเป็นบุตร และ3) ให้ปรึกษาขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ สาม
กรณีทั้งลูกอันทะฆาตและองคชาต มีทัศนะต่างกันออกเป็น 2 ทัศนะ คือ 1) ไม่ให้การรับรองบุตรและสามิต้องสาบานตน
2) ไม่ให้การรับรองบุตรและสามิต้องสาบานตน

ปัญหาการสืบสกุลของบุตรจากบิดาผู้ต้องคชาตขาดบางส่วน ทั้งหมดหรือองคชาตขาดด้วย เป็นบุตรที่เกิดจากสภาพ
ทางการสมรสกับมารดาต้องด้วยกฎหมายอิสลามนั้น นักวิชาการร่วมสมัยมีทัศนะให้ปรึกษาแพทย์และทำการตรวจ
พิสูจน์ดีเอ็นเอด้วยกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์ จะสามารถยืนยันและตัดปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างกัน

คำสำคัญ : องคชาต ลูกอันทะฆาต วงศ์ตระกูลในอิสลาม

Research

Islamic Scholars' Perspectives on Inheritance of Lineage of a Child from a Father Whose Penis or Testicle Is Amputated

Abduroya Benseng, Ibrahem Narongraksakhet**, Maroning Salaming****

** Student of Master, Department of Islamic Studies, College of Islamic Studeis, Princes of Songkla University*

***Dr. (Education), Assoc. Prof. in Islamic Studies College of Islamic Studeis, Princes of Songkla University*

**** Dr. (Shariah), Asst. Prof. in Islamic Studies College of Islamic Studeis, Princes of Songkla University*

Abstract

This research article aimed to explore Islamic scholars' perspectives on conflict management of inheritance of lineage of a marital child from a father whose penis is torn or partly torn or whose testicle is amputated. The study was conducted by collecting the data from the books of the scholars of the four Madhhabs (Schools of thought). The data of this study were analyzed qualitatively in order to lead to conclusions. The results of this study revealed that the scholars have categorized this into three issues. **First**, a torn testicle; the scholars have three different perspectives on this: i) it is a lawful child, ii) a father (a husband) swears not to accept a child, and iii) this issue should be based on experts' opinions. **Second**, a totally torn or partly torn penis, the scholars have three different perspectives on this: i) it should be taken into account when semen come out of the penis. That is to say, when it ejaculates semen, it is considered it is a man's child. Contrary to this, if semen was not ejaculated, it may not be considered as his child, ii) a father (a husband) swears to accept a child, and iii) this issue should be based on experts' opinions. **Third**, torn penis and testicle, the scholars have two different perspectives: i) a father is not allowed to accept a child but need to swear and ii) he is not allowed to accept the child and to swear.

In addition to the above-mentioned, a child who encounters the problems regarding the inheritance of lineage from a father whose penis is partly and totally torn and whose testicle is amputated stems from Islamic lawful marriage. As far as these are concerned, contemporary scholars maintain that consulting with physicians as well as identifying DNA through forensic science can insist and solve the problems.

Keywords: Penis, Testicle, Islamic Lineage Inheritance



บทนำ

การกำหนดวงศ์ตระกูลของทารกย่อมเกิดขึ้นมาด้วยวิธีการทำนิติสัมพันธ์ทางการสมรสระหว่างชายหญิง จนกลายเป็นพันธะผูกพันที่ส่งผลสืบเนื่องในรูปของทายาทจนเกิดความชอบธรรมในการรับสิทธิประโยชน์และความรับผิดชอบต่างๆ ระหว่างผู้ให้วงศ์ตระกูลกับผู้รับวงศ์ตระกูล (Al- Fakhri,1999)

บุคคลหนึ่งย่อมรู้สึกมีเกียรติเมื่อสามารถรับรู้ต้นสายตระกูลแห่งสายโลหิตของตนได้อย่างถูกต้อง การสมรสจึงเป็นทางหนึ่งในการยืนยันวงศ์ตระกูล การอ้างอิงวงศ์ตระกูลวิธีนี้ เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับสังคม กฎหมายและศาสนา อย่างไรก็ตามทารกที่เกิดจากสตรีที่มีสถานะเป็นภริยาชอบด้วยกฎหมาย มีความชอบที่จะได้รับการสืบสายวงศ์ตระกูลจากผู้เป็นบิดาหากแต่การเกิดมาของทารกนั้นในสภาพที่ผู้เป็นสามี มีความบกพร่องในด้านการมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ สามีเป็นผู้ที่ถูกอัมพาตขาดมีน้ำเชื้ออสุจิ(สารคัดหลั่ง)หรือสามีเป็นผู้ที่องคชาตขาดไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์และทำการนำส่งน้ำอสุจิผ่านเข้าในมดลูกของภริยาได้

ปัญหาเช่นนี้จึงเกิดข้อคำถามถึงการยอมรับบุตรของบิดาผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านการสืบพันธุ์ และความเป็นไปได้ที่ตนเองอาจทำให้ภริยาตั้งครรภ์ได้ จนนำไปสู่การปฏิเสธการรับรองบุตรอย่างนี้เป็นต้น เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาพิพาทนี้ จึงขอนำเสนอทัศนะของนักวิชาการอิสลามที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการแก้ปัญหาพิพาท

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาทัศนะของนักวิชาการอิสลามต่อการจัดการความขัดแย้งการสืบวงศ์ตระกูลของบุตรจากบิดาผู้มีองคชาตหรือลูกอัมพาตขาดตัว

ศึกษาวิเคราะห์เอกสารตำราทางวิชาการของนักวิชาการ

ผลการศึกษาได้ค้นพบ

วงศ์ตระกูลสามารถรับรองได้ด้วยการผูกนิติสัมพันธ์ทางการสมรสที่ชอบด้วยบทศาสนบัญญัติ ซึ่งวิธีการสืบวงศ์ตระกูลที่มีความชอบธรรม น่าเชื่อถือที่สุดในบรรดาวิธีการรับรองบุตรตามบทบัญญัติอิสลามเมื่อ

เปรียบเทียบกับวิธีการอื่นๆของการได้มาซึ่งการสืบวงศ์ตระกูล

การปฏิสนธิต้องผ่านกระบวนการมีเพศสัมพันธ์ด้วยการสอดใส่องคชาตของเพศชายเข้าสู่อวัยวะเพศของเพศหญิง จนเกิดการหลั่งน้ำอสุจิ (สารคัดหลั่ง) ของเพศชายเข้าไปปฏิสนธิกับไข่ของเพศหญิงในมดลูก กระทั่งเข้าฝังตัวในผนังมดลูกเกิดพัฒนาการอย่างมีระบบจนกลายเป็นตัวอ่อนและทารกในที่สุดจะเห็นได้ว่ากระบวนการนี้เริ่มต้นจากที่น้ำอสุจิ (สารคัดหลั่ง) ของเพศชายถูกขับเคลื่อนออกมาจากลูกอัมพาต ที่ทำหน้าที่ผลิตน้ำอสุจิ (สารคัดหลั่ง) ขับเคลื่อนผ่านท่อนำส่งน้ำอสุจิผ่านองคชาตเข้าสู่มดลูกของเพศหญิง ในกรณีที่สามีเป็นผู้มีลูกอัมพาตทั้งสองหรือองคชาตขาด แต่ภริยาตั้งครรภ์ให้กำเนิดทารกให้กับสามีโดยที่สามีไม่มีความสมบูรณ์ของอวัยวะสืบพันธุ์ จึงปฏิเสธในการรับรองบุตรของตน ในประเด็นข้างต้น บรรดานักวิชาการอิสลามมีข้อถกเถียงถึงความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์และการไต่สวนสืบวงศ์ตระกูลของสามีที่ถูกอัมพาตทั้งสองขาดหาย “อัลฆอศีย” (Al- Marghinani,n.d. : 3 / 327; Abu al- Hassan ,1955 : 9 / 260) และองคชาตขาดหาย “อัลมัจญ์บูบ” (Al- Marghinani,n.d. : 3 / 327; Abu al- Hassan,1955 : 9 / 260) จนนำไปสู่การให้ทัศนะของนักวิชาการแตกต่างกัน ดังนี้

สำนักอัลหะนะฟียะฮฺ

สำนักนี้ได้อธิบายถึงความเป็นไปได้ของผู้ที่ขาดหายซึ่งลูกอัมพาตนั้นว่า ให้อยู่ในสถานะของคนปกติทั่วไป ต้องให้การรับรองตัวทารกที่เกิดจากภริยาตนที่ยังคงสภาพสมรสอยู่ “ฟิรอฮฺ” เนื่องจากองคชาตยังคงอยู่เหมือนบุคคลปกติทั่วไป ส่วนชายที่องคชาตขาดหรือตัวไปส่วนใดส่วนหนึ่งนั้น ให้พิจารณาว่าหากมีการหลั่งน้ำอสุจิ (สารคัดหลั่ง) เมื่อมีการเส้าโลมถูไถ่อวัยวะเพศภริยาก็นับว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดจากภริยาของตนนั้นเป็นทายาทสืบวงศ์ตระกูลของตนได้ชอบด้วยกฎหมาย แต่หากกระทำการเส้าโลมถูไถ่อวัยวะเพศของภริยาเช่นนั้นแล้วไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิ (สารคัดหลั่ง) จึงอุปมาได้เหมือนกับกรณีของเด็กและของผู้ชายเป็นโรคกามตายด้าม เช่นนี้แล้วทารกที่ได้ถือกำเนิดจากภริยาตนนั้น ไม่

ถือเป็นทายาทสืบวงศ์ตระกูลของตนได้ (Al – Sarkhasi, n.d. : 5 / 103 -104)

สำนักอัลมาลิกียะฮฺ

สำนักมาลิกียะฮฺได้แบ่งประเด็นการพิจารณาการสืบวงศ์ตระกูลของทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาที่สามีเป็นผู้มีองค์ขาดตัวหรือลูกอันทะขาดหรือทั้งองค์ขาดและลูกอันทะขาดไปทั้งคู่ ออกเป็นสองกรณีดังนี้

หนึ่ง กรณีสามีเป็นผู้ที่องค์ขาด

รายงานจากอิหม่ามมาลิกครั้งเมื่อได้ตอบข้อซักถามว่าสามีสามารถรับรองบุตรที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาตนในสภาพที่ตนเองเป็นผู้ที่องค์ขาดตัวท่านอิหม่ามมาลิก ได้ตอบถึงประเด็นนี้ว่าต้องขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หากว่าผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมีความเห็นว่าบุคคลประเภทนี้ยังมีความสามารถที่จะส่งผลต่อการตั้งครรภ์ของภริยา ให้ถือว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาของตนที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นบุตรของตนชอบด้วยกฎหมายด้วย ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นก็ถือว่าไม่ (Ibn Qasim, 1994. : 2 / 25 -26) ส่วนท่าน Al – Sawee,(1995 : 2 / 431) กล่าวว่าในประเด็นปัญหาอย่างนี้ “กฎหมายให้เอกสิทธิต่อสามีที่จะปฏิเสธความเป็นบุตรของทารกผู้นั้นโดยไม่ต้องทำการสาบานปฏิเสธแต่อย่างใด เนื่องจากบุคคลประเภทนี้จะไม่ส่งผลให้ภริยาตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรจากน้ำอสุจิของตนได้เป็นอันขาด”แต่ถ้าสามีไม่ปฏิเสธก็ให้ขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดความเป็นไปได้ของการหลั่งน้ำอสุจิ

สอง กรณีสามีเป็นผู้ที่ลูกอันทะขาด

อิหม่ามมาลิกได้ตอบข้อซักถามกรณีสามีสามารถรับรองบุตรที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาตนในสภาพที่ตนเองเป็นผู้ที่ลูกอันทะขาดตัวไว้ว่าต้องขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมีความเห็นว่าบุคคลประเภทนี้ยังสามารถส่งผลต่อการตั้งครรภ์ของภริยาได้อีก ก็ให้ถือว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาของตนที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นบุตรของตนที่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน หากไม่เป็นเช่นนั้นก็ถือว่าไม่ (Ibn Qasim, 1994 : 2 / 25 -26)

สำนักอัลชาฟิอียะฮฺ

การให้ค่าน้ำหนักต่อความเป็นไปได้ที่ภริยาของสามีที่มีความบกพร่องไม่ว่าจะเป็นการขาดหายขององค์ขาดหรือลูกอันทะจะตั้งครรภ์ได้หรือไม่ นักวิชาการ

ของสำนักอัลชาฟิอียะฮฺได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้ (Al –Shairazi, 1995 : 3 / 79 ; Al – Sharbini,1997 : 3 / 499)

หนึ่ง กรณีสามีเป็นผู้ที่องค์ขาด

เมื่อภริยาของผู้ที่องค์ขาดได้ให้กำเนิดบุตรก็ให้ผู้เป็นสามีทำการสาบานปฏิเสธความเป็นทายาทของทารกที่ได้ถือกำเนิดจากภริยาของตนที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามทัศนะของอัล มัจญญี (Al – Mazniy) ทัศนะของอัล เราะเบียอฺ (Al –Rabia’) และ Al – Sawee,(1995 : 2 / 431) ให้สามีทำการปฏิเสธการเป็นบุตรของทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาของตนที่ชอบด้วยกฎหมายโดยไม่ต้องทำการสาบาน

สอง กรณีสามีเป็นผู้ที่ลูกอันทะขาด

เมื่อภริยาของสามีผู้ลูกอันทะขาดได้ให้กำเนิดบุตรก็ให้ผู้เป็นสามีทำการสาบานตนปฏิเสธการรับทารกนั้นเป็นบุตร เนื่องจากสามีผู้นี้แม้ว่าจะขาดลูกอันทะไปแล้วก็ตามก็ยังสามารถใช้การเล้าโลมด้วยองค์ขาดสอดเข้าในอวัยวะเพศภริยาแล้วทำให้เกิดการหลั่งของน้ำอสุจิที่อาจส่งผลทำให้นางตั้งครรภ์ได้ เช่นนี้แล้วสามีจึงต้องทำการสาบานตนเพื่อปฏิเสธบุตร

สาม กรณีสามีเป็นผู้ที่ขาดทั้งองค์ขาดและลูกอันทะ

อะบูอิสฮากให้ทัศนะว่า “ในกรณีเช่นนี้สามีสามารถปฏิเสธรับการเป็นบุตรได้โดยไม่ต้องสาบาน เนื่องจากไม่มีความเป็นไปได้ว่าน้ำอสุจิจะหลั่งออกมาได้”

สำนักอัลหะนาบิลียะฮฺ

ทัศนะนักวิชาการสำนักอัลหะนาบิลียะฮฺ มีความเห็นต่อการรับรองการสืบสายวงศ์ตระกูลของทารกจากสามีผู้ที่มีอวัยวะสืบพันธุ์บกพร่องต่างกันเป็นต้นว่าสามีเป็นผู้ที่องค์ขาด ลูกอันทะขาด หรือทั้งองค์ขาดและลูกอันทะทั้งสองขาด พบว่าบางท่านมีทัศนะให้การรับรองการสืบสายวงศ์ตระกูลและบางท่านมีทัศนะคัดค้านแต่ให้ใช้การพิสูจน์ด้วยกระบวนการอื่น ผู้วิจัยจะได้อธิบายรายละเอียดดังนี้ (Abu al- Hassan, 1955 : 9 / 261-263 ;Ibn al-Qudamah, n.d : 9 / 121)

หนึ่ง กรณีสามีเป็นผู้ที่องค์ขาด

การที่ภริยาของสามีผู้ที่องค์ขาดได้ให้กำเนิดบุตรแก่สามีในสภาพดังกล่าว นักวิชาการของสำนักนี้ได้มีทัศนะต่างกัน ระหว่างความเห็นให้รับรองการสืบสายวงศ์ตระกูลได้ เป็นทัศนะของ Imam Ahmad และเป็นทัศนะของ Abu al- Hassan,(1955: 9 / 261-263).

เนื่องจากเห็นว่า ตามหลักแล้วพอจะสันนิษฐานได้ว่าเมื่อเกิดการถูกละเมิดแล้วส่วนที่เหลืออยู่ขององค์ขาดกับอวัยวะเพศเมียแล้ว อาจเกิดการหลั่งของน้ำอสุจิได้

ทัศนะที่สอง เห็นว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดจากภริยาที่ผู้เป็นสามีองค์ขาดขาดนั้นไม่สามารถรับการสืบสายวงศ์ตระกูลได้ เป็นทัศนะที่มีน้ำหนักกว่าทัศนะแรก เนื่องจากสามีผู้ต้องขาดขาดนี้เปรียบได้เสมือนกรณีเด็กที่อายุต่ำกว่าสิบปี ที่มีสภาพร่างกายยังไม่สมบูรณ์ในการผลิตน้ำอสุจิ

สอง กรณีสามีเป็นผู้ที่ถูกอวัยวะขาด

กรณีการให้กำเนิดทารกของภริยาจากผู้เป็นสามีไม่มีลูกอวัยวะนักวิชาการสำนักอัลหะนาบียะฮฺได้มีความเห็นต่างกันว่ากล่าวคือเห็นว่าทารกที่ถือกำเนิดมาจากภริยาของสามีลูกอวัยวะขาดนี้เป็นทารกที่สามารถรับการสืบสายวงศ์ตระกูลได้เป็นทัศนะของ Ibn Abdus ทัศนะที่สอง เห็นว่าทารกที่ถือกำเนิดมาจากภริยาของสามีลูกอวัยวะขาดไม่สามารถสืบวงศ์ตระกูลได้ (Abu al- Hassan, 1995: 9 / 261)

สาม กรณีสามีเป็นผู้ที่มีองค์ขาดและลูกอวัยวะขาดหาย

ในประเด็นนี้ Abu al - Hassan,(1955,9 / 261-263) ว่า “สามีผู้ที่มีอวัยวะเพศบกพร่องจะด้วยองค์ขาดหรือลูกอวัยวะขาดหาย จะไม่นับว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดจากภริยาเป็นบุตรของตนได้” และยังได้กล่าวอีกด้วยว่า “ผู้ที่สูญเสียทั้งองค์ขาดและลูกอวัยวะ ในกรณีเช่นนี้หากมีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาแม้เพียงน้อยนิดก็ตาม ก็อาจส่งผลต่อการตั้งครรภ์ของภริยาได้เหมือนกัน เมื่อมีความสงสัยถึงความชอบธรรมของทารกก็ให้นำกระบวนการกียาพะฮะมาใช้”

ท่าน Ibn al - Qudamah, n.d : 9 / 121) ได้กล่าวถึงความเห็นของท่านอิหม่ามอะหมัดว่า “ทารกมีศักดิ์และสิทธิในการรับการสืบสายวงศ์ตระกูล ในกรณีที่เห็นว่า เมื่อได้มีการถูกละเมิดแล้วมององค์ขาดส่วนที่เหลือ กับอวัยวะเพศหญิงให้ดูว่าเกิดการไหลรินของน้ำอสุจิหรือไม่ ถ้าเกิดการไหลรินของน้ำอสุจิก็ให้ถือว่าทารกผู้นั้นสามารถรับสืบสายวงศ์ตระกูล”

จากทัศนะที่กล่าวมาข้างต้น จึงกล่าวสรุปได้ว่าทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากสามีที่องค์ขาดด้านหรือลูกอวัยวะขาดหาย ไม่สามารถสืบวงศ์ตระกูลได้ เพราะสถานภาพของสามีที่มีลักษณะเช่นนี้อยู่ในสถานภาพที่ไม่มีการผลิตน้ำอสุจิ เมื่อภริยาประสงค์ให้บุตรของตนสืบ

วงศ์ตระกูลจากสามีของตนได้นั้น จะต้องใช้กระบวนการกียาพะฮะ

แต่อย่างไรก็ตามก็ยังเป็นประเด็นที่นักวิชาการในสำนักนี้มีความเห็นต่างกันอยู่ดังที่กล่าวก่อนหน้านี้

ความเห็นของผู้วิจัย

จากทัศนะของนักวิชาการอิสลามต่อการรับรองหรือปฏิเสธการรับรองความเป็นบุตรของทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภริยาที่ผู้เป็นสามีมีอวัยวะสืบพันธุ์บกพร่องไปแล้วนั้นสามารถสังเคราะห์ประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิเสธการสืบสายวงศ์ตระกูลหรือรับรองการสืบสายวงศ์ตระกูล ดังนี้

1.กรณีองค์ขาดขาดบางส่วนหรือทั้งหมด

องค์ขาดเป็นเสมือนเส้นทางผ่านของน้ำอสุจิที่จะส่งต่อเข้าไปในช่องคลอดจนนำไปสู่การปฏิสนธิและฝังอยู่ในมดลูก หลังจากได้มีการละเมิดสอดใส่อวัยวะเพศชายเข้าไปในอวัยวะเพศหญิงหรือจะด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตามที่มีผลต่อการสำเร็จทางเพศที่เรียกว่า “จุดสุดยอด” จนเกิดการหลั่งของน้ำอสุจิ

เมื่อภริยาของสามีผู้ต้องขาดขาดได้ตั้งครรภ์ให้กำเนิดทารก หากว่าการขาดของอวัยวะสืบพันธุ์นั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการหลั่งน้ำอสุจิ เมื่อได้สัมผัสกับอวัยวะเพศภริยาดังนั้นตามทัศนะของนักวิชาการอิสลามบางท่านจากสำนักหะนาบียะฮฺ ทารกสามารถสืบวงศ์ตระกูลจากสามีได้ แต่เมื่อสามีต้องการปฏิเสธการรับรองบุตรของทารกนั้นแล้วให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางทำการตรวจพิสูจน์และให้ใช้ผลการวินิจฉัยของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางนั้นเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของอิหม่ามมาลิก

แต่เมื่อเกิดความพิพาทขึ้นระหว่างสามีภริยาคู่ นั้นแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าควรให้นำกระบวนการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมทำการตรวจพิสูจน์ชี้ชัดถึงความสัมพันธ์ทางสายโลหิต ความสัมพันธ์เป็นบิดาเป็นบุตร ตามบัญญัติในมาตรา 168 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกประเทศคูเวต หมวดการยืนยันการสืบสายวงศ์ตระกูล (Wizarah al- Adli,2007: 49) มีความว่า

لَا يَثْبُتُ النَّسَبُ مِنَ الرَّجُلِ إِذَا ثَبَتَ أَنَّهُ غَيْرُ مُخَصَّبٍ، أَوْ لَا يُمَكِّنُ أَنْ يَأْتِيَ مِنْهُ الْوَلَدُ لِمَنْعِ خَلْقِي أَوْ مَرْضَى،

وَلِلْمَحْكَمَةِ عِنْدَ النَّزَاعِ فِي ذَلِكَ أَنْ تَسْتَعِينَ بِأَهْلِ الْخَبَرَةِ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ .

ความว่า “ไม่ถือเป็นการอนุญาตให้ทำการสืบสายวงศ์ตระกูลจากผู้ชายที่มีความบกพร่องทางอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งไม่มีความเป็นไปได้ต่อการตั้งครรภ์ของภรรยา เนื่องจากปัญหาทางสรีระหรือป่วยเป็นโรคที่มีอุปสรรคต่อการตั้งครรภ์ของภรรยาได้ เมื่อเกิดความพิพาทระหว่างกันให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลในการขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เป็นมุสลิม”

2.กรณีลูกอันธพาล

ลูกอันธพาลเป็นที่เกิดน้ำอสุจิส่งต่อผ่านท่อลำเลียงเพื่อนำส่งต่อมายังองคชาตเข้าสู่อวัยวะเพศและมดลูกจนได้เกิดการปฏิสนธิเป็นตัวอ่อน ประเด็นลูกอันธพาลเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่นักวิชาการอิสลามยังมีความเห็นต่างกันระหว่างการรับรองความเป็นบุตรในการสืบสายวงศ์ตระกูลของทารกที่ได้ถือกำเนิดมาจากภรรยาของสามีเป็นผู้ที่ลูกอันธพาลกับคู่สมรสสนับสนุนการรับรองความเป็นบุตรในการสืบสายวงศ์ตระกูล จะเห็นได้ว่านักวิชาการอิสลามสำนักหะนาฟียะฮฺให้การรับรองความเป็นบุตรในการสืบสายวงศ์ตระกูล ไม่ว่าสามีจะเป็นผู้ที่มีลูกอันธพาลสมบูรณ์หรือไม่ เนื่องจากสำนักนี้ได้ให้เหตุผลว่า การสืบสายวงศ์ตระกูลเพียงพอแค่ได้ลูกนิติกรรมสัมพันธ์ทางการสมรสที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วทารกที่ถือกำเนิดจากกระบวนการนี้ถือว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายสามารถสืบสายวงศ์ตระกูลได้ หรือหากสามีไม่รับรองความเป็นบุตรของทารก สามีก็สามารถทำการปฏิเสธด้วยการ “ลิดาน” ตามทัศนะของสำนักมาลิกียะฮฺและชาฟีอียะฮฺ

ต่อกรณีสามีเป็นผู้ที่ลูกอันธพาลซึ่งเป็นสถานที่ผลิตน้ำอสุจิของเพศชายที่ผลิตจากอวัยวะในท่อที่เรียกว่าหลอดสร้างตัวอสุจิ ซึ่งเมื่ออสุจินี้ถูกทำลายหรือถูกตัดขาดไปนั้นแสดงว่าชายผู้นั้นเป็นบุคคลที่อยู่ในสภาพไร้ความสามารถที่จะส่งผลโดยตรงต่อการตั้งครรภ์และการมีบุตรของภรรยา ประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อภรรยาตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรแล้วผู้เป็นสามีไม่อาจทำการรับรองทารกเป็นบุตรสืบสายวงศ์ตระกูล ซึ่งในสภาพนี้สามีไม่มีความจำเป็นทำการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางอีก เนื่องจากไม่มี

ความเป็นไปได้ที่สามีเป็นผู้ที่ไม่มีลูกอันธพาลในการผลิตน้ำอสุจิ ซึ่งไม่ต่างไปกับสภาพของเด็กเล็กนั่นเอง เมื่อสามีเป็นผู้ไม่มีน้ำอสุจิเช่นว่านั้นแล้ว จึงไม่มีความเป็นไปได้ที่ภริยาตนจะตั้งครรภ์ด้วยน้ำอสุจิของตน จึงต้องทำการปฏิเสธด้วยกระบวนการลิดานอย่างเดียว

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การกำหนดสิทธิการสืบวงศ์ตระกูลของทารกจากบิดาผู้ขาดองคชาตหรือลูกอันธพาลนักวิชาการอิสลามมีทัศนะต่างกัน คือ สำนักอัลหะนะฟียะฮฺให้พิจารณาสถานะของการเป็นสามีภริยาและการหลังของสารคัดหลั่ง หากปรากฏทั้งสองอย่างนี้ ถือว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยของบิดา สำนักอัลมาลิกียะฮฺให้สอบถามผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการกำหนด หากเห็นว่าส่งผลต่อการตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรได้ ถือว่าเป็นบุตรที่ชอบของบิดา หากไม่ถือว่าไม่ถือว่าเป็นบุตรที่ชอบของบิดา สำนักชาฟีอียะฮฺ หากองคชาตขาดให้สามีทำการสาบานปฏิเสธบุตร หากขาดทั้งองคชาตและลูกอันธพาลปฏิเสธรับการเป็นบุตร โดยไม่ต้องสาบาน เนื่องจากไม่มีทางที่น้ำอสุจิจะหลังได้ และสำนักอัลหะนาบิละฮฺ เห็นว่าให้สิทธิ์เลือกรับรองหรือปฏิเสธ โดยให้ใช้กระบวนการพิสูจน์ด้วยวิธีการอื่นเป็นการชี้ขาด

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเกี่ยวกับเอกลักษณ์บุคคลในโลกปัจจุบันเป็นประเด็นร่วมสมัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในยุคมนุษย์ผู้ละเมิดต่อบทศาสนบัญญัติและกฎหมายบ้านเมืองในหลากหลายรูปแบบ ท่ามกลางความเสรีในการคบหาสมาคมระหว่างชายหญิงทั้งที่มีคู่สมรสและทั้งที่เป็นโสเภณีทั้งความห่างไกลของคู่สามีภริยา สามีขาดสมรรถภาพ เป็นหมัน จนเกิดข้อสงสัยของสามีถึงการตั้งครรภ์ของภริยาตนว่า ทารกนั้นเป็นบุตรของตนหรือไม่ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งกล่าวหาและหย่าร้างกัน จึงให้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำพิสูจน์ด้วยกระบวนการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลก่อนกล่าวหาบิดานและหย่าร้างกัน

เอกสารอ้างอิง

Abu al- Hassan, Ali bin Sulaiman al- Mardawi
Alauddin abu al- Hassan,1955. **Al- insaf
fi Ma'rifah al- Rajih mina al- Khilaf.**
Matba- ah al- Sunnah al-
Muhammadiyah. n .p.

Al- Fakhri, Aunee. 1999. **Mashrui'ah al
Istensahk al Bashari fi al Qanooni.**
Silsilah al Ma - idah al Hurrah 44. Al
Istensahk al Bashari al Tib wa al -
Ulum al Sha'riah wa al Qanoon.
Baitu al Hikmah : Baghdad.

Al - Sarkhasi, Samshuddeen(n.d).**al -
Mabsoot**,Dar al - Ma'rifah, Bairut.

Al - Sawee, Ahmad ,1995. **Bulghah al - Salik.**
Dar al- Kutub al - Ilmiah , Bairut.

Al- Marghinani, Burhanuddin Abi al - Hassan
Ali bin Abi Bakr Al- Marghinani,n.d. **al
- Hidayah sharh Bidayah al -
Mubtadi'**. Dar al- Quran al - Ulum al
- Islamiah, Pakistan.

Al -Shairazi, Abi Ishaq Ibraheem bin Ali bin
Usof al - Fairouz al - Abadi al -
Shairazi,1995. **Al -Muhazzab fi Fiqh**
al - Imam al - Shafi- ie. Dar al- Kutub
al - Ilmiah , Bairut.

Al- sharbini, Shamshuddeen Muhammad bin
al - Khateeb al -
sharbini,1997.**Mugnial - Muhtaj** ,Dar al
- Ma'rifah , Bairut.

Ibn Qudamah,abi Muhammad abd Lah bin
Ahmad bin Mahmood bin
Qudamah,1992. **al -Mughni Sharh al-**
Kabir. Dar al - Fikr, Bairut.

Ibn Qasim, Abdul al - Rahman,1994. **Al -
Mudawwanatul Al -Kubra lil Imam**

Malik bin Anas, Dar al- Kutub al -
Ilmiah , Bairut.

Wizarah al- Adli, 2007. **Qanoo al-Ahwa al-
Shaksiah,Majmuah al- Tashri-aat al-
Kuwaitiah**, Wizarah al- Adli .